

U s n e s e n í

Krajský soud v Brně rozhodl dne 30.9.2009 ve veřejném zasedání o odvolání obžalovaného **P.V.**, nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, XXXXX, t.č. ve Vazební věznici v Olomouci, proti rozsudku Okresního soudu v Prostějově ze dne 21.7.2009, č.j. 3 T 125/2009-370, **t a k t o :**

Podle § 258 odst. 1 písm. b), d), odst. 2 tr.řádu se napadený rozsudek **z r u š u j e** ve výroku o uložení ochranného léčení psychiatrického v ústavní formě.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byl podle § 37a tr. zákona zrušen výrok o vině a trestu z rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 19.5.2009, č.j. 1 T 25/2009-46, pravomocný dne 11.6.2009 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, pobočka Olomouc ze dne 1.7.2009, sp. zn. 2 To 195/2009, jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad a obžalovaný byl soudem I. stupně uznán vinným trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a), b), e) tr. zákona (body 1 až 3), trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 tr. zákona (body 4 až 12), trestným činem neoprávněného držení platební karty podle § 249b tr. zákona (bod 10) a trestným činem poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zákona (body 4 až 7, 9 a 12). Uvedených trestných činů se podle soudu I. stupně obžalovaný dopustil jednáním popsáním ve výrokové části pod body 1) až 12). Za tyto trestné činy soud I. stupně uložil obžalovanému podle § 247 odst. 2 tr. zákona za použití § 37a a § 35 odst. 1 tr. zákona společný úhrnný trest odnětí svobody v trvání 15 měsíců. Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona pro výkon trestu obžalovaného zařadil do věznice s ostrahou. Současně soud I. stupně podle § 72 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákona obžalovanému uložil ochranné léčení psychiatrické ve formě ústavní. Dále soud I. stupně rozhodl, že podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen nahradit způsobenou škodu a to M.J. v částce 500,-Kč, XXXXX v částce 3.147,-Kč, P.M. v částce 150,-Kč, M.S. v částce 200,-Kč, XXXXX v částce 1.302,-Kč, J.V. v částce 5.900,-Kč, XXXXX v částce 3.000,-Kč, M.K. v částce 16.000,-Kč, XXXXX v částce 1.726,-Kč, S.K. v částce 9.050,-Kč, R.J. v částce 3.500,-Kč, R.O. v částce 2.300,-Kč, XXXXX v částce 1.200,-Kč, D.W. v částce 400,-Kč, H.T.V. v částce 5.400,-Kč, Z.B. v částce 10.424,-Kč, XXXXX v částce 6.224,-Kč a XXXXX v částce 7.922,-Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu pak byli poškození J.V., S.K., R.J., R.O., XXXXX, D.W., H.T.V., Z.B., XXXXX a XXXXX se zbytkem nároku na náhradu škody odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný včas odvolání, které směřovalo do výroku o vině a trestu. Obžalovaný především namítal, že soud I. stupně pochybil, pokud se týká výroku o trestu. Podle jeho názoru při úvaze o trestu soud I. stupně v dostatečné míře nezohlednil, že se k trestné činnosti doznal a svého jednání litoval. Dále namítal, že nemůže souhlasit s výší způsobené škody poškozenému M.K. (bod 8 napadeného rozsudku), neboť uvedenou částku neodcizil, odcizil pouze částku 5.500,-Kč. Dále obžalovaný namítal, že mohl být zařazen do mírnějšího typu věznice. V závěru podané odvolání pak navrhl, aby napadený rozsudek byl zrušen ve výroku o trestu odnětí svobody, byl mu uložen kratší trest odnětí svobody se zařazením do věznice. Dále navrhl, aby byl zavázán k povinnosti nahradit poškozenému M.K. na náhradě škody částku 5.500,-Kč.

Odvolací soud podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků napadeného rozsudku, proti nimž směřovalo podané odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou v odvolání vytýkány, odvolací soud přihlíží jen tehdy, jestliže mají vliv na správnost výroku, proti nimž bylo podáno odvolání.

Odvolací soud shledal, že podané odvolání směřuje částečně do výroku o vině, když je napadán výrok o náhradě škody, se kterým nepochybně souvisí i výrok o vině. Podané odvolání směřovalo do výroku o vině pod bodem 8) napadeného rozsudku. Odvolací soud přezkoumal napadený výrok a dospěl k závěru, že soud I. stupně učinil ve věci ohledně tohoto výroku správná a úplná skutková zjištění, jenž mají oporu v provedeném dokazování, když je třeba konstatovat, že k náležitému objasnění věci, soud I. stupně provedl všechny potřebné důkazy, tak jak to vyžaduje ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu. Všechny provedené důkazy, pak soud I. stupně i náležitě hodnotil, takže mu nelze vytýkat, že dospěl k uvedeným skutkovým zjištěním, když hodnocení důkazů je výlučným právem soudu I. stupně. Pokud se týká výše způsobené škody v případě bodu 8) napadeného rozsudku, je třeba konstatovat, že soudu I. stupně nelze vytýkat nějaké pochybení, pokud vycházel z výpovědi poškozeného. V tomto směru nelze pominout, že samotný obžalovaný se k trestné činnosti doznal, kdy uvedl, že souhlasí i s výší způsobené škody, když svůj postoj změnil až po provedeném hlavním líčení. Odvolací soud má zato, že soudu I. stupně nelze vytýkat nějaké pochybení, pokud vychází z výpovědi poškozeného, když jeho výpověď je podporována dalšími provedenými důkazy. V tomto směru je třeba poukázat na výpověď svědkyně L.O., které byl předmětný číšnický flek odcizen, když tato svědkyně se vyjádřila, jaká částka se v číšnickém fleku nacházela. Její výpověď pak odpovídá výpovědi poškozeného M.K., když také nelze pominout, že bezprostředně po činu byla škoda vyčíslena poškozeným, který doložil, jakým způsobem byla škoda vyčíslena. Za této situace nelze soudu I. stupně vytýkat nějaké pochybení, jestliže dospěl k závěru, že v případě jednání pod bodem 8) napadeného rozsudku obžalovaný odcizil ke škodě M.K. číšnický flek v hodnotě 100,-Kč, který obsahoval hotovost a stravenky ve výši 15.996,-Kč. Proto v tomto směru nelze podanému odvolání přisvědčit.

Obdobná je situace, pokud se týká výroku o uloženém trestu. Je třeba konstatovat, že soud I. stupně správně dospěl k závěru, že v dané věci jsou splněny podmínky pro uložení společného trestu k odsouzení z rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 19.5.2009, č.j. 1 T 25/2009-46, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, pobočka Olomouc dne 1.7.2009, sp. zn. 2 To 195/2009. Protože soud I. stupně dospěl správně k závěru, že na místě je ukládat společný trest, postupoval správně, pokud zrušil výrok o vině a trestu z rozsudku, ke kterému se ukládá společný trest, přičemž v nyní napadeném rozsudku, tento výrok o vině zopakoval. Pokud se týká samotné výměry trestu, považuje odvolací soud za nutné zdůraznit, že trest odnětí svobody, který byl obžalovanému uložen v 1/3 zákonné trestní sazby stanovené

§ 247 odst. 2 tr. zákona, nelze považovat za nepřiměřeně přísný. Výměra trestu odpovídá všem okolnostem případu, zejména skutečnosti, že obžalovaný se dopustil více trestných činů, a výši způsobené škody. Současně ovšem výměra trestu přihlíží k doznání obžalovaného a jeho spolupráci s orgány činnými v trestním řízení při objasňování spáchané trestné činnosti. Trest je ze zákona nepodmíněný, když je třeba zdůraznit, že vzhledem k osobě obžalovaného nepřicházelo uložení jiného trestu než trestu nepodmíněného v úvahu, když současně je také třeba zdůraznit, že nelze pominout, že v rozsudku, ke kterému je ukládán společný trest, byl obžalovanému uložen trest nepodmíněný, takže i z tohoto pohledu nyní ukládaný trest musí být trest nepodmíněný. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen správně do věznice s ostrahou, když je odsuzován pro úmyslnou trestnou činnost, kdy pro takovou trestnou činnost byl již dříve ve výkonu trestu, kdy předchozí trest vykonal dne 8.10.2008, tedy v dané věci jsou splněny všechny zákonné podmínky pro zařazení obžalovaného pro výkon uloženého trestu do věznice s ostrahou.

Pochybení soudu I. stupně pak nebylo shledáno ani ve výroku o náhradě škody poškozenému M.K., když tento se s nárokem na náhradu škody řádně a včas připojil a odvolací soud o výši způsobené škody nemá pochyb.

Odvolací soud ovšem dospěl k závěru, že soud I. stupně pochybil, pokud v dané věci obžalovanému současně uložil podle § 72 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákona ochranné léčení psychiatrické ve formě ústavní. V tomto směru je třeba mít zato, že tento výrok je nezákonný, když pro jeho vyslovení nebyly splněny zákonné podmínky. Jak je patrné z předloženého spisového materiálu, zejména protokolu o hlavním líčení, obžalovaný namítal, že by dokazování mělo být doplněno o znalecký posudek z oboru psychiatrie. Soud I. stupně v dané věci postupoval správně, pokud konstatoval znalecký posudek z oboru psychiatrie týkající se obžalovaného v jeho jiné trestní věci jako listinný důkaz a na základě toho si správně vyřešil otázku, zda v dané věci je třeba dokazování doplnit o vypracování nového znaleckého posudku. V tomto směru se odvolací soud s postupem soudu I. stupně ztotožnil. Soud I. stupně ovšem pochybil, pokud na základě vyjádření obžalovaného tomuto uložil podle § 72 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákona ochranné léčení psychiatrické ve formě ústavní. Pro tento postup nebyly splněny zákonné podmínky, neboť v daném řízení nebylo prokázáno, že by se obžalovaný trestné činnosti dopustil ve stavu vyvolaném duševní poruchou a jeho pobyt na svobodě by byl nebezpečný, když soud I. stupně správně dospěl k závěru, že není třeba ve věci vypracovat znalecký posudek z oboru psychiatrie. Pokud měl obžalovaný zato, že uložené ochranné léčení psychiatrické v ambulantní formě, které mu bylo uloženo v jiné jeho trestní věci, neplní svůj účel, nemohl soud I. stupně sám bez toho, aby pro tento postup měl dostatek podkladů, mu uložit ochranné léčení psychiatrické ve formě ústavní, když v tomto směru měl toliko obžalovaného poučit, že pokud se domnívá, že by mu mělo být přeměněno původně uložené ochranné léčení psychiatrické ve formě abulantní, které mu bylo uloženo rozsudkem Okresního soudu v Prostějově ze dne 29.4.2008, sp. zn. 14 T 12/2008, na formu ústavní, je třeba, aby v tomto směru učinil podnět vůči Okresnímu soudu v Prostějově, konkrétně do věci vedené pod sp. zn. 14 T 12/2008. Vzhledem ke shora naznačenému závěru, má odvolací soud zato, že soud I. stupně pochybil, pokud obžalovanému uložil sám ochranné léčení psychiatrické ve formě ústavní, když pro tento postup nebyly splněny zákonné podmínky. Proto odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. b), d), odst. 2 tr. řádu napadený rozsudek zrušil toliko ve výroku o uložení ochranném léčení psychiatrickém ve formě ústavní. K jiným změnám napadeného rozsudku neshledal odvolací soud důvodu.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. b/cc trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a, trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí, uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán
- čeho se dovolatel domáhá
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a-l) nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Krajský soud v Brně
dne 30.9.2009

Mgr. Zdeněk Lukovský v.r.
předseda senátu

Vypracovala:
JUDr. Marta Ondrušová

Za správnost vyhotovení:
Martina Střechová